

αὐτὸς τῶ μεγάλους ἀντὶ διαμφοσιβητύσι, συμ-
 βάλλασθαι φάσκοντες διατέρον διατέρου
 μάλλον εἰς ἀπώλ. οἱ μὲν ὡς οὖσαν μᾶλλον
 ἀρμόδιον τῷ φρονιστῇ τῆς ἀρετῆς, οἱ δὲ ταύ-
 τος τῷ ἀρετῷ, οἱ δὲ ἀμφοτέροισιν τούτων
 τῷ ἠδονῷ καὶ τοῖς μὲν ἐκ παύτων δοκεῖ
 τούτων, τοῖς δὲ ἐκ δουῖν τοῖς δὲ ἐν ἐνὶ πῶ
 τούτων εἶ) τὸ ζῆν διδαμμότως.

Κεφάλαιον β.

Περὶ δὴ τούτων ὁπισθῆσαντας, ἅπαντα
 τὸν διωκόμενον ζῆν καὶ ἢ αὐτὸν ποσά-
 ριστον διέδωκεν πρὸς τὸν πῶ κελῶς ζῆν, ἢ το
 πρῶ, ἢ διέξεν, ἢ πλεονον, ἢ παρδείαν ποσ
 ἐν δουβλέπων, ποιήσεται πάσις τὰς ποσά-
 ξεις. ὡς τὸ γὰρ μὴ σωτετέχθαι τὸν βίον ποσ
 π τέλος, ἀ φροσιβητύσι πολλῆς σημεῖον ἐστὶ μῶ-
 λιστα ἢ διέ ποσῶν ἐν ἀπώλ διοριστάδ, μῶ-
 τε ποσῶν, μῶ τε φραδύμους, ἐν πνε τῶ ἡμε-
 τέροισιν τὸ ζῆν οὐ, ἢ τίνων αἴτιν τοῖς ἀνθρώποις
 ἐν ἐνδύχεται τῶ εἰσάφρην. οὐ γὰρ ταύτων,
 οὐν τε αἴτιν οὐχ οἶον τε ὑγιάσθαι, καὶ τὸ ὑγιά-
 σθαι ὁμοίως δὲ ἐχθ οὔτε καὶ ἐφ' ἕτερον πολ-
 λῶν. ὡς οὐδὲ τὸ ζῆν κελῶς, καὶ ὡν αἴτιν οὐ
 διωκτὸν ζῆν κελῶς. ἐστ δὲ τῶ τοιοῦτων τῶ
 μὲν ἐκ ἰδία τῆς ὑγείας οὐδὲ τῆς ζωῆς, ἀλλὰ
 κοινὰ παύτων, ὡς εἰπῶν, καὶ τῶ ἕξεν καὶ τῶ
 ποσάξενον εἶ) αἴτιν τῶ ἀναπνεῖν ἢ ἔρηγορέναι,
 ἢ κινήσας μετέχθαι, οὐδὲν αὐ εἰσάφξενον ἢ
 μῶν ἐτε ἀγαθόν, ἢ τε κελῶν. τὰ δὲ ἰδία μῶλ-
 λον καὶ ἐκῶσων φύσιν, ἀ δὲ μὴ λαυδαρεῖν.
 οὐ γὰρ ὁμοίως οἰκῶν ποσῶς διέξεναι τοῖς εἰρη-
 μέτοις κρεωφραγία, καὶ τῶ ἀπειταύτων οἱ μῶ
 εἰπῶν. ἐστ γὰρ ταύτ' αἰπὰ τῆς ἀμφοσιβητύ-
 στας ποσῶ τῶ διδαμμόνεῖν τὶ βεῖ, καὶ γίνεται
 διὰ τίνων. ὡν αἴτιν γὰρ ἐχ οἶον τε διδαμμόνεῖν,
 ἐναι μέρη τῆς διδαμμόνειας εἶ) νομίζοισι.

Κεφάλαιον γ.

Πάσις μὲν οὖν τὰς διέξας ὁπισκοπεῖν
 ὅσας ἔχοισι πνῆς ποσῶ αὐτῆς, ποσῶ ἐ-
 ρον. πολλὰ γὰρ φάνεται καὶ τοῖς παιδαρέτοις,
 καὶ τοῖς κῶμοισι καὶ ταπεινοῖσι, ποσῶ
 ὡν αὐ οὐδὲς νομῶ ἔχον διαπορήσθαι. δέονται
 γὰρ οὐ λόγων, ἀλλ' οἱ μὲν ὑλικίας ἐν ἢ μετα-
 φάλλοισι, οἱ δὲ κολάσας ἰατροῦς ἢ πολ-
 τικῆς. κάλασσι γὰρ ἢ φαρμακία τῶ πλῆθον
 ὡς ἐλάττων βεῖ) ὁμοίως δὲ ταύτης οὐδὲ τὰς
 τῶ πολλῶν εἰ μὴ γὰρ λέγροισι φρεδὸν ποσῶ
 παύτων καὶ μῶλιστα ποσῶ ὁπισκοπεῖν

aliquid eligunt, contenduntque inter se
 de harum magnitudine, & potestate, quæ-
 nam ad felicitatis consecutionem vim ad-
 ferat vberiorum. Vnde fit, vt quidam pru-
 dentiam virtuti, alij prudentiæ virtuti,
 nonnulli virique voluptatem anteponant.
 Quocirca ad bene, beatæque viuendum,
 quidam vnum ex his, alij duo, nonnulli
 omnia requirunt.

CAPVT II.

BET qui de his præcipiunt, aiunt omni-
 bus scopum quandam rectè viuendi
 propositum esse, qui modò ex electione
 viuere iam queant, vt sunt honor, gloria,
 opes, eruditio, quem spectans quisque, om-
 nes actiones peragit. Quapropter vita
 proposita sine carens, insignis stultitiæ
 argumentum est. In primis verò apud se-
 se quisque, nec temerariè, nec segniter
 constituere debet, quanam parte beata vi-
 ta consistat, & quid sit, quo sine nemini ea
 contingat. Neque enim sanum esse, & id,
 quo sine nequeat consistere sanitas, pro-
 eodem reputari debent. Ita nec rectè vi-
 uere eadem cum eo est, citra quod id ne-
 mo consequatur. Quod idem etiam in ali-
 is innumeris obseruatur. Sunt autem cau-
 sæ eiusmodi, non equidem vitæ, sanitatis-
 ve propriæ, sed communes (vt sic loquar)
 omnium habituum, & operationum. Nam
 absque respiratione, neque vigilia, nec
 motus, nec bonum, aut malum in vniuersum
 vllum subsistit. Aliæ verò propriæ
 sunt magis vniuscuiusque naturæ, quas ig-
 norare non conueniat. Neque enim ex
 æquo cum iam dictis ad bonam habitu-
 dinem acquiendam faciunt, carnium es-
 usus atque cibo ingesto deambulatio. At-
 que hæc sunt, quæ difficultatem, contro-
 uersiâque pariunt, dum quid sit rectè vi-
 uere, & vnde contingat homini, inquiri-
 tur. Nam id, quo sine nemo queat beatus
 esse, nonnulli felicitatis partem existi-
 mant.

Ἀσπίκου

CAPVT III.

Verum omnes omnium de his opinio-
 nes persequi superuacuum sit, quan-
 do & ægrotis, ac deliris, & pueris quædam
 videantur, quæ nemo sanæ mentis in ques-
 tionem posuerit. Ratione enim opus non
 est, sed his quidem ætate prouectiore, qua
 corrigatur iudicium, illis verò punitione
 politica, medicæ, quæ dolori inferendo,
 plagis, vim habet haud minorem. Simili-
 ter & vulgi, de rebus omnibus ferè pro-
 nunciantis omittenda sententia est: ab-
 surdum quippe ratione cum iis contem-
 dere, qui non rationem, sed multam